U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Ondřeje Mrákoty a soudců JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Jakuba Camrdy v právní věci žalobce: **V. H.,** zast. JUDr. Rudolfem Postlem, advokátem se sídlem Masarykovo nám. 14, Podbořany, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra,** se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 21. 11. 2017, č. j. 17 A 135/2017 - 31,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Rozhodnutím ze dne 3. 10. 2017, č. j. OAM-148/LE-LE05-LE26-PS-2017, žalovaný rozhodl o zajištění žalobce (dále jen „stěžovatel“) v zařízení pro zajištění cizinců podle § 46a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, v relevantním znění. Doba trvání zajištění byla stanovena do 18. 1. 2018.

[2] Proti rozhodnutí žalovaného podal stěžovatel žalobu u Krajského soudu v Plzni (dále jen „krajský soud“), v níž současně požádal o ustanovení zástupce z řad advokátů, konkrétně navrhl advokáta Mgr. Ing. Jakuba Backu.

[3] Krajský soud rozhodl asistentkou soudce Mgr. Danielou Menclovou usnesením ze dne 31. 10. 2017, č. j. 17 A 135/2017 - 15, tak, že stěžovateli ustanovil zástupcem JUDr. Rudolfa Postla, advokáta.

[4] Proti uvedenému usnesení krajského soudu podal stěžovatel námitky [§ 9 odst. 2 zákona č. 121/2008 Sb., o vyšších soudních úřednících a vyšších úřednících státního zastupitelství a o změně souvisejících zákonů, v relevantním znění, ve spojení s § 36a odst. 5 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), v relevantním znění], neboť nesouhlasil s tím, že mu byl ustanoven jiný zástupce namísto požadovaného Mgr. Ing. Backy.

[5] Krajský soud rozhodl samosoudkyní Mgr. Janou Komínkovou usnesením ze dne 21. 11. 2017, č. j. 17 A 135/2017 - 31, tak, že napadené usnesení potvrdil.

[6] Proti usnesení krajského soudu podal stěžovatel kasační stížnost, neboť podle něj nebylo důvodu, aby mu zástupcem nebyl ustanoven jím navrhovaný advokát Mgr. Ing. Backa.

[7] Žalovaný posouzení správnosti postupu krajského soudu ponechal na úvaze zdejšího soudu.

[8] V mezidobí ovšem rozhodl krajský soud rozsudkem ze dne 8. 12. 2017, č. j. 17 A 135/2017 – 50, jímž žalobu stěžovatele zamítl. Rozsudek nabyl právní moci dne 9. 1. 2018.

[9] Podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. Nejvyšší správní soud usnesením odmítne návrh, jestliže soud o téže věci již rozhodl nebo o téže věci již řízení u soudu probíhá nebo nejsou-li splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat.

[10] Nejvyšší správní soud ve shodě se svým usnesením ze dne 11. 12. 2014, č. j. 3 As 220/2014 – 17, konstatuje, že jednou z podmínek, za níž může krajský soud rozhodnout o návrhu na ustanovení zástupce podle § 35 odst. 9 s. ř. s. pro řízení o žalobě či o návrhu na zrušení opatření obecné povahy, je (s výjimkou případu, kdy soud zástupce ustanovuje pro konkrétní, dosud nezahájené řízení) existence takového řízení, tedy skutečnost, že je řízení o této věci stále vedeno a že o věci samé nebylo ještě rozhodnuto. Stejně tak Nejvyšší správní soud může o kasační stížnosti směřující proti usnesení krajského soudu o návrhu na ustanovení zástupce rozhodovat jedině tehdy, pokud řízení ve věci před krajským soudem stále probíhá. Nemůže totiž posuzovat, zda má být stěžovateli ustanoven určitý zástupce pro řízení, které již bylo ukončeno. Skončením řízení ve věci samé před krajským soudem, pro které stěžovatel o ustanovení konkrétního zástupce žádal, tak odpadá předmět řízení o této kasační stížnosti, neboť Nejvyšší správní soud již nemá o čem rozhodovat. Tento nedostatek podmínky řízení je neodstranitelný.

[11] Smyslem rozhodování Nejvyššího správního soudu o kasační stížnosti stěžovatele proti usnesení krajského soudu o jeho návrhu na ustanovení konkrétního zástupce je ochrana jeho procesních práv v rámci probíhajícího soudního řízení. Otázkou, zda ustanovení jiného zástupce, než kterého se stěžovatel domáhal, představovalo vadu již skončeného řízení, by se mohl případně Nejvyšší správní soud zabývat v řízení o kasační stížnosti podané proti rozhodnutí krajského soudu o věci samé.

[12] V nyní projednávané věci bylo řízení o žalobě stěžovatele pravomocně skončeno již dne 9. 1. 2018. To pro rozhodování o této kasační stížnosti znamená neodstranitelný nedostatek podmínky řízení, neboť již není vedeno řízení, pro které stěžovatel o ustanovení zástupce žádal.

[13] Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítl.

[14] O nákladech řízení rozhodl Nejvyšší správní soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož nemá při odmítnutí kasační stížnosti žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e n í** opravný prostředek přípustný.

V Brně dne 31. ledna 2018

Mgr. Ondřej Mrákota
předseda senátu